

„Eu sunt Învierea și Viața;
cel ce crede în Mine,
chiar dacă va muri, va trăi.”
Sf. Ev. Ioan 11,25

SFINTII 40 DE MUCENICI

Răbdarea unor CREȘTINI până la mucenicie

Privind în calendarul primăverii, ne atrage atenția o sărbătoare cu totul specială, închinată cinstirii a Patruzeci de Sfinți. Cine au fost ei? De ce îi sărbătorim în ziua de 9 Martie?

erau toți din Capadocia (Turcia de azi), dar fiind soldați în armata romană au fost trimiși împreună cu regimentul lor în cetatea Sevastiei din Armenia.

Comandantul lor, Agricola, un om foarte rău și

Cu veacuri în urmă, a te închina lui Dumnezeu, era o faptă de mare curaj. În orice clipă, după legile Imperiului roman, creștinii puteau fi prinși și omorâți. În secolul al IV-lea d.H., au trăit cei pe care azi îi cinstim ca fiind Sfinții 40 de Mucenici. De loc

crud, a aflat că în armata sa sunt și creștini. Foarte mânios, i-a chemat pe cei patruzeci de ostași creștini și le-a poruncit să renunțe imediat la credința lor, altfel urmând a-i arunca în închisoare și a-i da la chinuri. Deși cei mai mulți dintre ei erau

foarte tineri și cu toții aveau familii care îi așteptau să se întoarcă acasă, ostașii lui Hristos n-au ezitat să aleagă a-i rămâne credincioși lui Dumnezeu până la capăt, chiar cu prețul vieții. În închisoare i-au așteptat cumplite chinuri, dar nici acestea nu le-au schimbat hotărârea cea bună.

Într-o noapte, Însuși Domnul Iisus Hristos li s-a arătat și le-a dat putere multă, zicându-le: „cel ce crede în Mine, chiar dacă va muri, va trăi.” A doua zi, pe un ger cumplit, cei patruzeci de ostași au fost siliți să intre în apa aproape înghețată a unui lac. Ei strigau la Dumnezeu să le dea răbdare până la sfârșit. Unii se descurajau și strigau: „Crunt este gerul”, iar alții îi întăreau: „Dulce este Raiul”. Unul dintre ei n-a mai putut îndura și a decis să renunțe la credința sa. Însă de îndată ce a ieșit din lac și a intrat în apa caldă care i se pregătise, a murit fulgerător. Stând pe mal, gardianul care-i păzea, a văzut ceva cu totul neobișnuit: din cer, 40 de coronițe împletite din flori de aur se coborau pe capurile ostașilor creștini din apă. Cutremurat de această vedenie, și-a dorit din toată inima să

devină creștin și s-a aruncat în apă, alături de ceilalți, împlinind iarăși numărul celor 40 de mucenici. Semnul dragostei lui Dumnezeu față de ei s-a arătat tuturor printr-o lumină strălucitoare care s-a revărsat peste mucenicii Domnului, păstrându-i în viață după o noapte întregă petrecută în apa înghețată. Văzând că nimic nu-i poate convinge să renunțe la Creștinism, comandantul a poruncit să le fie zdrobite gleznelor cu ciocanul, iar apoi trupurile lor să fie arse. Așa s-au înălțat sufletele curajoșilor ostași la Dumnezeu, spre primăvara veșnică a raiului.

Azi, în Muntele Athos se păstrează un document din acele timpuri în care sunt menționate numele celor 40 de Sfinți Mucenici.

În cinstea lor, creștinii aduc la biserică 40 de colăcei, numiți sfințișori sau mucenici, simbolizând cununile pe care le-au dobândit pentru credința și răbdarea lor. Sfințișorii sunt în formă de 8 simbolizând veșnicia și sunt făcuți din pâine dulce, precum dulceața vieții veșnice.

**Doamne, dă-mi răbdare ca să pot îndura
orice mi s-ar întâmpla!**

(Rugăciune din Acatistul Sfintei Cruci)

